

רבינו הגדול מרן ראש הישיבה הגר"א הכהן דויטש זיע"א

מקבץ דברי אלוקים חיים שנמסרו בימי המלחמה בשנה וחצי האחרונות לאחר יום שמחת תורה תשפ"ד

מדינה כזו היא ממש בחינה של כתבו על קרן השור 'אין לנו חלק באלוקי ישראל'! כיצד אדם יכול להעריך מדינה כזו?

במשך כל הדורות יש את סגולת הימים הללו להתגבר על המתיוונים, ואולי גם לתקן קצת את הציבור בכללותו. בימים האלו אנו חייבים וצריכים לחזק את עצמנו בעניינים האלו.

אדם הרי הוא מדיני בטבע, הוא מושפע מסביבותיו, הקב"ה הראה עכשיו שכל ה'כוחי ועוצם ידי' זה כלום אפס והבל, למנהיגי המדינה זה לא משנה הרבה, יש איזה קצין שטעה ולכן קרה מה שקרה... אבל צה"ל ממשיך ומנצח וימשיך לנצח... לצערנו ברמה מסוימת זה חוזר גם לציבור החרדים, כפי שידוע כל מיני פעולות שעושים וכל מיני דיבורים שנשמעים, זה הזמן לחזק לפחות אצלנו את הגישה הנכונה.

הלא זה דברים פשוטים, כמו שראש הישיבה זצוק"ל היה רגיל לומר ש'ילד בן תשע מבין', ילד בן תשע הרי מבין שמדינה שנוסדה על כפירה בקב"ה, מיסודה לא רצו להזכיר שם שמים ועד עצם היום הזה מנהיגי המדינה לא רוצים להזכיר שם שמים, אולי פעם אחת אמרו בעזרת ד', אבל הם לא מעוניינים להזכיר שם שמים בכוונה, ובכל חוקיה אין זכר לתורה ומצוותיה, מדינה כזו היא ממש בחינה של כתבו על קרן השור 'אין לנו חלק באלוקי ישראל'! כיצד אדם יכול להעריך מדינה כזו? ליצור איזה קשר עם מדינה כזאת?

ולצערנו הדברים הם לא כך אצל רבים, כל אחד ברמה אחרת אצלו קטנה או גדולה, הימים הללו כפי שאמרנו מסוגלים לזה ולפחות לחזק אצלנו ולהתחזק בזה.

(מתוך דברים שנאמרו בישיבת גרודנא - חנוכה תשפ"ד)

"הרוחות המנשבות בזמן הזה הן בנקודה עצמה ; להפחית מהערך של לומדי תורה ולדון מי המגינים עלינו"

אינני יודע אם אני ראוי להפסיק אותכם באמצע הלימוד, ציבור קדוש, יצאתם אולי מגדר תינוקות של בית רבן אבל אתם עדיין די קרובים לזה, אתם לפני גיל 20 ואיני יודע אם אני ראוי להפסיק אותכם אבל לבקשת ראש הישיבה אני יגיד כמה מילים.

אנחנו נמצאים בזמן לא רגיל, בזמן של מלחמה, ויש להתבונן מה התפקיד שלנו בעת כזו.

תפקידנו בעת כזאת הוא להתחזק ולהתחזק בלימוד התורה, וכפי שהזכרתי לימוד התורה שלכם עולה על לימוד התורה של המבוגרים ממכם ועליכם להתחזק בלימודכם, ועל זה אנו סומכים שהקב"ה יעזור לנו להינצל מכל הצרות.

לא רק זאת, בזמן הזה חובה להתחזק עוד לא רק בלימוד עצמו, אלא גם בהכרה בחשיבות של הלימוד, 'אהבת עולם בית ישראל עמך אהבת תורה ומצוות חוקים ומשפטים אותנו למדת', להתחזק כפשוטו ולהכיר בזה שהקב"ה נתן לנו מתנה שאין דוגמתה את התורה והמצוות, ולהכיר גם בחלק השני 'כי הם חיינו ואורך ימינו', זה ממש החיים שלנו. זו לא רק כתוספת ולא איזה מתנה מבחוץ, אלא ממש עצם החיים, ואין טעם לחיים ואין סיבה לחיים בלי לחיות בשקידה בתורה, כי הם חיינו ואורך ימינו.

בכל זה צריך מאוד להתחזק, ולא מספיק למלמל זאת בפה, אלא צריך לחיות את זה, ואם חיים את זה כמו שצריך - אז ממילא גם עמל התורה בפועל יהיה במעלה אחרת לגמרי כמו שצריך.

ובפרט בתקופה הזו, לצערנו הרוחות שנושבות מבחוץ הן רעות ביותר, ויש רוחות רעות בכל מיני עיניים, אמנם הרוחות המנשבות בזמן הזה הן בנקודה הזו עצמה, להפחית מהערך של לומדי תורה, ולדון מי המגינים עלינו וכו' וכו' כבר שמעתם את הדברים ה"י, ואנו רואים שהדברים שהרה"י רבי שמואל זצוק"ל התריע מפניהם וקרא להם 'קריעות', היום זה כבר חלק מהם אין זה רק קריעות אלא נכנסו למצב של הקפאה גמורה ח"ו.

בזמן הזה צריך חיזוק העניין הזה, ואי אפשר להתעלם מהחשש מהשפעה רעה של הסביבה והאווירה שיש. הרמב"ם כותב שאדם הוא מדיני בטבע ויש חשש שיושפע, ולכן אם אדם נמצא במדינה מקולקלת עליו לברוח למדבר, וידוע שמרן החזו"א אמר שהשיבות המה המדבריות כיום.

צריך לדעת שכאשר רוחות נושבות הם נכנסות לפעמים דרך הדלת, ולפעמים דרך החלון, ולפעמים אפילו דרך הסדקים שבקיר, לכן צריך להתחזק בזה, להעמיק את האמונה ואת מה שקשור להשקפה הנכונה. זכיתם ללמוד אתם לומדים בישיבה שרה"י וכל הר"מים והרבנים מחנכים אתכם כראוי, ואתם יכולים לקבל את העליה בעיון התורה וגם את ההשקפה הנכונה ללכת בדרך הנכונה ולא בדרך חדשה, וכפי שהרה"י זצוק"ל היה רגיל לומר שהוא לא מחדש כלום, אלא כל דבריו וכל רצונו היה להמשיך בדרך המסורה לנו.

(מתוך דברי חיזוק שנאמרו בישיבת "תורת אהרן" לצעירים במודיעין עילית - ט"ו טבת תשפ"ד)

מאד להיזהר שלא להיתפס ל'כוחי ועוצם ידי'

"עברנו השנה שנה שהיו בה כל מיני בחינות, ובכללות זו הייתה שנה קשה. מצד אחד ראינו בשמחת תורה את משפטי ד', כמה הרוגים וכמה פצועים, וחלקם שומרי תורה ומצוות או תינוקות שנשבו.

וראינו גם שכל ה'כוחי ועוצם ידי' אינו שווה לכולם והכל הבל הבלים, והיה צריך גם מאד להיזהר שלא ליתפס במשך השנה ל'כוחי ועוצם ידי'. ומצד שני ראינו גם ניסים גלויים שאחרי שנה שלימה בכל המתקפות שהיו על יושבי ארה"ק בקושי נפגעו אולי בודדים ממש, וזה ממש בגדר ניסים, ובוודאי שחובה עלינו להרבות בתפילה לשנה הבאה שתכלה שנה וקללותיה ותחל שנה וברכותיה".

(מתוך דרשת שבת שובה תשפ"ה בבית מדרשו "תפארת שמואל")

הנפילות המועטות זה רק סייעתא דשמיא

עברנו שנה קשה ומיוחדת אבל ראינו בשנה הזאת את ההשגחה של הבורא עולם מצד אחד לפחות אלפיים איש מתו במשך השנה, ומצד שני ראינו גם את ההשגחה של הרבנו של עולם לצד הטוב כידוע בשמחת תורה שהיישובים הדתיים והערים הדתיות והחרדיות ניצלו ובאופן לא מובן וראו את ההבדלה שאלו ששמרו שבת של שמחת תורה והחרדים לדבר ד' ניצלו. גם במשך השנה ראינו את ההשגחה של הרבנו של עולם שכזה מספר גבוה של טילים שהיו במשך השנה והיו ממש רק כמה פגיעות יחידות.

וכמו כן, בשמחת תורה ראינו את האפסיות של הכוחי עוצם ידי, ובזה אחרים יאמרו שזה כוחי ועוצם ידי אדרבה לחזק את הכוחי ועוצם ידי. אבל ודאי שזה שטות והבל, כזה מספר גדול של טילים ופגיעות כל כך מועטות זה רק סייעתא דשמיא, ולאחרונה הקב"ה הראה לנו את זה שברצותו אפשר לפגוע גם בבית של המנהיג שלהם. בוודאי שבכל זה צריך להתחזק.

(מתוך משא הקודש האחרון במעמד הקבלת פני רבו חוה"מ סוכות תשפ"ה)

***

שח תלמידו המובהק הרב הגאון רבי אברהם ישעיהו ברכץ שליט"א: לפני שנים כאשר היו מבצעים ומלחמות בעזה ונשמעו אזעקות, ליבנו פעם מפחד אך רבינו זצוק"ל כלל לא שת ליבו לכך והמשיך כרגיל בלימודו, פעם לאחר אזעקות חוזרות ונשנות, החלו להישמע ממש פיצוצים חזקים ואז רבינו 'התעורר' מעומק עיונו וקם ממקומו ונכנס עמנו להמשיך ללמוד בחדר הפנימי, ואמר כי השתדלות צריך לעשות ולכן לא נשאר בחדר הלימוד בסלון הבית החיצוני.

תחת אחד השיחים סיפר רבינו הגדול זצוק"ל כי באחד המלחמות כאשר אמרו בשם אחד מגדולי התורה כי לא צריכים לחשוש בעיר בני ברק, ביטל זאת מרן הרב שך בתנועת ידו ואמר כי צריך להישמר ולהיזהר.

כאשר בשנה האחרונה החל הצבא להיכנס ללבנון, היה שרוי רבינו בכאב נורא ואמר לנו בלב כבד: איזה חוסר אחריות לעשות זאת, כמה נהרגו בעזה, מי נותן על זה את הדין? הלא זה דיני נפשות ממש ואין לזה שום כמו שצריך להתייחס לדיני נפשות! ודיבר על זה בכאב עצום.

***

העיד תלמידו המובהק שליט"א: זכינו לקבל תורה מפי רבינו מרן זצוק"ל בליל ערב ראש השנה האחרון, ישבנו ב'חבורותא' ולפתע החלה כזכור מתקפת הטילים הגדולה מאירן, דקות ארוכות קודם לכן התחלנו לקבל התרעה טלפונית על המתקפה הצפויה ואף הטלפונים בבית של ראש הישיבה החלו לצלצל, אך הוא כמובן ראשו וליבו היו בעומק דברי הרשב"א בפרק שור שנגח ד' וה', וכלל לא שם לב למבטים שלנו.

ואז החלה האזעקה ואנו לא ידענו את נפשינו מאחר וידענו כי המערכה קשה יותר מהרגיל, אך רבינו היה שקוע ולא שם לב לכך. הרבנית שתבלחט"א יצאה בינתיים מחוץ לבית והחלה להכניס את העוברים ושבים לתוך הבית כשהיא אומרת כי המצב הוא סכנה.

כאשר הייתה אזעקה נוספת והחלו להישמע הדי הפיצוצים המחרידים והנוראים שלא היו זכורים עד אז, יצא רבינו מעומק עיונו ושם ליבו לאנשים שנכנסו לבית, כשהוא מיד אומר להם בענוותנותו לשבת על כסאות.

רבינו אמר לנו אז בשומעו את הפיצוצים והקולות הרמים, כי בעיקרון הוא היה נכנס לתוך הבית לחדר הפנימי אבל יש שם אנשים ונשים שהרבנית הכניסה, וגם הוסיף שהוא באמצע ללמוד, ולכן נשאר במקומו ולד' הישועה.

רבינו ניסה להמשיך ללמוד אך ראה שאנחנו לא מרוכזים מעוצמות הפיצוצים, והחל לדבר דיבורי חיזוק ואמונה, וסיפר מה היה בזמן מרן המשגיח הגר"י לווינשטיין ומרן הרב שך, הבדלי ההנהגות שלהם בזמן המלחמה ועוד. וסיפר כי העמידו 2 בחורים על גג הישיבה וכל פעם שהייתה אזעקה הם שרקו ודפקו עם הסטנדרים ור' חצקל אמר כי נראה שהרעשים הם מהטילים והפסיקו את זה. כמו כן סיפר מעשים ממרן הרב שך בימי מלחמת ששת הימים ומלחמת יום הכיפורים ועוד.

התחושה במחיצתו של רבינו זצוק"ל הייתה כה רגועה, וחשנו כאילו אנו נמצאים בעולם אחר מוגנים ליד ספר התורה החי, אשר בליבו הגדול ידע להרגיע את האווירה הכל באמונה חושית בקב"ה.